Číslo : 51
Ročník: II
25. září 1974

R e s p u b l i c a

Sovětské parlamentní delegace v P r a z e.

V Praze přivítali delegaci Nejvyššího sovětu a Alois I n d r a předseda Národního shromáždění už na letišti nešetřil slovy o představitelích hrdinného sovětského lidu se kterým nás pojí věrnost marxisticko-leninskému učení. To vše pak zopakoval v representačním salonku Federálního shromáždění, kde přidal ještě vděčnost za stoustavnou a trvalou podporu zvláště pak za internacionální pomoc v r. 1968 při obnově vyzobenosti socialistické revoluce. Nejvyšší sovětský host - ukrajinský stranický šéf Š e r b i c k y j se za to odvděčil chválou československého vývoje od IX dubna r. 1969. K čemuž opět hned v duchu hegemonismu dodal, že nejdůležitější je stále užší spolupráce všech zemí Rady VHP. Milan Schulz - Svobodná Evropa.

Polemika v I t á l i i o Československu.

Francouzské noviny "L'Croix" uveřejňuje článek o polemice mezi komunistickým "Unitá" a jezuitskými novinami revue "Civita catolica", kterým je "Unitá" vytýkáno, že v červenci tohoto roku uveřejnila článek o nátlaku československých úřadů na katolíky a tím ztížila rozhovory na nejvyšší úrovni mezi Vatikánem a čs. vládou.

Noviny "L'Crocix" připomínají, že nátlak na katolíky v Československu byl potvrzený i z mnohých jiných pramenů a na závěr svého článku napsali závěr z deníku "Unitá", že během týdenních rozhovorů mezi Vatikánem a čs.vládou se prý projevila i vůle po uvolnění, což "Unitá" považuje za jistý kladný výsledek. Svobodná Evropa.

Pražští s o c i o l o g o v é se rozčilují.

Pražské sociology velmi rozčílila manifestace českých exulantů v Torontu u příležitosti výročí sovětské okupace 21. srpna. Sociologie je zjednodušeně řečeno věda o společnosti, zobecňuje poznatky jiných společenských věd a kromě toho zkoumá společenské jevy v jejich širším kontextu. Jedním z jejích základních metod je empirický výzkum a její praktický význam dosejme nesmírný je v oblasti metod zkoumání ve vědních oborech a v oblasti řízení větších společenských celků. Tedy také základem moderní politické vědy, která má být nezbytná pro politickou praxi. Zatímco v západním světě a především ve Spojených státech už celá desetiletí patří k hlavním vědeckým oborům, v komunistických zemích byla sociologie dlouho popírána souhrnně zakazována jako buržoasní pavěda. Bylo to konečně nutné zdůvodnění, neboť komunističtí ideologové považovali za úplnou a dokonalou vědu o společnosti marxismus-leninismus, který vše vyzkoumal a vše vysvětlil a k čemu tedy ještě nějaká sociologie. Pak přišli nějak na to, že je to všechno trochu složitější a tak i v Československu se koncem 50.let sociologie pomalu rehabilitovala, záhy se stala i velmi populární. Byl založen Sociologický ústav, Česká společnost sociologická, Fakulta sociologie a publisistiky a ještě i Sociologický časopis. Začalo se i zvláštním výzkumem a v letech obrody sociologové významně přispěly v analýze jevů totalitní společnosti i k formování nového společenského programu. Zúčastnili se na př. i práce napřípravě Akčního programu KSČ. Studovali samosprávný model a požadovali, aby společenský program byl jen v minimální míře mocenským atributem. Chtěli tento program jako co největší volnost i pro jednotlivce. Citujme si jména J.L.F i š e r, Rudolf B a t ě k, Vladimír D v o r s k ý, S t r n i s k a, Jaroslav K l o f á č, Miroslav J o d l, Pavel K a c h o n i n, Irena D u b s k á, Bedřich W e i n e r a další. Pak přišla okupace, Husák, normalizace, velká čistka postihla i sociologická pracoviště. Vnbhá byla zrušena, Sociologický ústav byl nahražen Ústavem pro filosofii a sociologii. Časopis "Tribuna" vedl zuřivou kampaň proti dosavadní vědecké koncepci a přední sociologové byli jednoduše vyhozeni. Miroslav Jodl se stal pomocným dělníkem, Rudolf Batěk byl dokonce odsouzen. Slovo má opět Jan F o j t í k z ÚV, opět Ladislav V r z a l, starý dogmatik, kterému v r. 1968 vyčítali sociologové nedůvěru. Hlavním úkolem sociologie je opět formování světového názoru na základě marxistické filosofie.

Sociologie se tak opět degraduje na dalšího vojáka agitace a na službu mocenské administrativě. Jejím úkolem je také zjistit kdo věří v Boha a chodí do kostela, aby byly vybrány politické kádry nehledíc na jednu ze základních společenských svobod - svobodu vyznání náboženského. Karel Jezdinský u mikrofonu Svobodné Evropy.